

Sygn. akt II Ca 346/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Alicja Chrzan

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym sprawy na skutek skargi dłużniczki (...) Sp. z o.o. w S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 marca 2016 r., sygn. akt II Cz 137/16 w sprawie egzekucyjnej – egzekucja z nieruchomości, prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kłodzku – H. S., w sprawie KM 10737/11, z wniosku wierzyciela M. P.

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

(...)

UZASADNIENIE

Skarżąca (...)Sp. z o.o. w S.w piśmie zatytułowanym ponowna skarga wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 marca 2016 r., sygn. akt II Cz 137/15, wydanego na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 29 lutego 2015 r., wydanego w tej samej sprawie. W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że dokonano błędnej wykładni art. 176 § 2 ksh i art. 829 kpc, gdzie zaaprobowano przestępcze i niezgodne z przepisami działania Komornika, dokonano nieprawidłowych ustaleń oraz pominięto możliwość doprowadzenia do upadku spółki.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga podlegała odrzuceniu. Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania, obowiązkiem Sądu jest zbadanie, czy zostały spełnione określone w art. 410 § 1 kpc konieczne warunki umożliwiające jej rozpoznanie. Zgodnie z treścią powołanego przepisu, Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Postanowienie w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie z treścią art. 399 § 1 i § 2 kpc, w wypadkach przewidzianych w dziale VI można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem, a na podstawie określonej w art. 401¹ kpc (orzeczenie przez Trybunał Konstytucyjny o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą) również w razie zakończenia postępowania postanowieniem. Dotyczy to zatem wyłącznie orzeczeń, które rozstrzygał spór merytorycznie, a zatem wyroków, postanowień kończących postępowanie nieprocesowe, nakazów zapłaty wydanych w postępowaniu upominawczym, elektronicznym postępowaniu upominawczym lub nakazowym i innych ściśle określonych w przepisach. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie, gdyż skarga dotyczy orzeczenia wydanego w postępowaniu zażaleniowym, niekończącym postępowania egzekucyjnego, a przede wszystkim wskazać należy, że tak w orzecznictwie Sadu Najwyższego jak i w piśmiennictwie prawniczym jednolite jest stanowisko, że skarga o wznowienie postępowania nie przysługuje od orzeczeń zapadłych w postępowaniu egzekucyjnym (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2006r., III CZP 51/06 i powołane w jej uzasadnieniu orzecznictwo: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 września 1938 r., C. II. 206/38, OSP 1939, poz. 85, z dnia 21 sierpnia 1947 r., C. I. 305/46, "Państwo i Prawo" 1948, nr 4, s. 98, z dnia 13 marca 1998 r., I CKN 760/97, nie publ., z dnia 31 marca 1999 r., I CKN 15/99, OSNC 1999, nr 9, poz. 164 lub z dnia 21 lipca 1999 r., II CKN 537/99, nie publ., a także: K. Piasecki, Kodeks

postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 367-729, wyd./el. Legalis i powołane tam orzecznictwo). Z tych zatem przyczyn skarga, jako niedopuszczalna, na podstawie art. 410 § 1 kpc, podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie powołanych przepisów, orzekł jak w postanowieniu.

(...)